

IZ GORIÅ,,Å'KEGA V PIRAN

Prispeval Dejan
nedelja, 25. julij 2010
Zadnja sprememba sobota, 23. marec 2013

Å

Navdahnjena z uspehi lenarÅikih kolesarjev in kolesarske dirke po Franciji se skupaj s prijateljem Robijem DajÅ,,Å•manom odpraviva tudi sama kolesarskemu podvigu naproti. Po notah naÅijega znanega glasbenika, Vlada Kreslina, sva se odloÅ,,Å•ila v enem dnevu prekolesariti pot iz GoriÅ,,Å•kega v Piran.Å Å

Å

Sobota, 17. Julija 2010 je bila ravno pravÅinja za kolesarjenje saj se je Å...Å¼ivo srebro na termometrih povzpelo vse do 36Å°C. S kolesarjenjem sva izpred OÅ Svetega Jurija v RogaÅjovcih priÅ,,Å•ela toÅ,,Å•no ob polnoÅ,,Å•i ter se skupaj s spremljevalnim vozilom odpravila iz te Å,,Å•udovite griÅ,,Å•evnate pokrajine proti slovenski obali. Temno noÅ,,Å• sta nama osvetljevala in naju tudi pazila pred drugimi vozili Andrej Fekonja in Tadej Bezjak, slednji je podobno preizkuÅijnjo, vendar na kolesu med Lendavo in Koprom prestal Å...Å¼e prejÅijnje leto.

Za zeÅ,,Å•etek poti sva izbrala prakiriÅiÅ,,Å•e pred OÅ Sveti Jurija v obÅ,,Å•ini RogaÅjovci na GoriÅ,,Å•kem

Å

ZaÅ,,Å•etek poti ni bil najbolj obetaven saj sem po pribliÅ...Å¼no treh kilometrih izgubil Åjtevca, ki je ostal nekje na GoriÅ,,Å•kem. Kljub temu je pot proti Lenartu, kjer nas priÅ,,Å•akata Åje dva dobra prijatelja Jernej DamiÅj in Grega Polanec, ki nam vlijeta dodatne motivacije in moÅ,,Å•i, minila zelo hitro.

NoÅ,,Å•ni postanek s prijatelji v srediÅiÅ,,Å•u Lenarta

Å

Iz osrÅja domaÅih Slovenskih goric se je noÅna voÅnja nadaljevala proti Ptujju, Åez Ptujsko goro, PoljÅane, kjer so noÅ Åe preganjali prvi sonÅni Åarki, ki so tekom dneva Åje kako pokazali svoje zobe. Tik pred Å½a smole z Robijevim kolesom saj mo je na prednjem kolesu poÅila Å»ÅipicaÅ«, tako da je preostanek poti njegovo prednje kolo teklo precej po svoje.

Ura je kazala nekaj minut Åez osmo, ko sva prikolesarila na Trojane, skorajda toÅno na pol poti iz GoriÅkega v Pirana. Po pribliÅno uri lagodne pavze so najina telesa Åe zaÅela kazati prve znake neodobravanja nad najinim poÅetj, vsemu je nadaljevanje poti naÅji prestolnici, Ljubljani, minila v visokem tempu, k Åemur je Åje najveÅ pripomogla ugodna trasa, saj sva se ves Åas rahlo spuÅalo.

Å

Trojane so predstavljale Åjele polovico poti (Robi, Tadej in Andrej)

Å

Ljubljana naju kljub dopoldanski uri priÅaka vsa razbeljena, od samega betona in asfalta, seveda ni drugega priÅakovati. Par kilometrov po cesti rezervirani za motorna je stalo sicer nekaj hupanj ogorÅenih voznikov, nama pa prineslo ob pomoÅi LjubljanÅanov, da sva mesto proti priÅakovanjem kar hitro zapustila in se usmerila proti Vrhniki. Pred mestom, kjer se je rodil naÅji najbolj cenjen pisatelj, Ivan Cankar, je v senci ob cesti prijala krajÅja pavza, med katero nas s kavo, sokom in Åokolado preseneti gospa, ki je Åivela v bliÅnji hiÅji. Dokaz, da znamo biti Slovenci precej prijazni in dobrosrÅni. Ob tem se kot na dlani porodi Åe izrabljena fraza oz. misel, da ni potrebno veliko, da nekoga razveseliÅji, velikokrat je dovolj Åe nasmeh ali pa morda prijazna gesta.

Å

Senca sredi dneva, kot tale pred Vrhniko, je bila Åedalje bolj nepogreÅljivaÅ

Å

Å

Cankarjev klanec sicer ni bil nevem kako zahteven, da pa je bil tisti vroÅi krogli tam zgoraj Å...Å¼e mogoÅe rahlo predolgo ne najbolj potreben, pa tudi ni potrebno pretirano poudarjati. Razgibana Slovenija pa je v nadaljevanju poti Åje kako pokazal svojo pestrost saj se je bilo pred Postojno potrebno Åje enkrat malce povzpeti. Ob mislih, da je za tabo Å...Å¼e dobrih 250 km in da jih je Åje okrog 80 pred tabo se je obema Åedanje bolj temnilo pred oÅmi, tako da je bilo dobrodoÅilnih vse veÅe pavz med katerimi je najbolj prijala hladna voda s katero sta naju pridno oskrbovala Andrej in Tadej. Årni Kal je do neke mere prinaÅal olajÅanje, kljub vsemu pa je Piran od tam Åje kar daleÅe, Åe bi se lahko od tam Åisto narahlo sam spustil bi Åje bilo, tako pa je potrebno Åje malo ÅdelatÅ.

Kljub temu, da do cilja ni bilo veÅe daleÅe je bila psiha pred obalo Å...Å¼e precej naÅeta

V Kopru sva oba razmiÅljala kako bi se sliÅjalo iz GoriÅkega v Koper, v Izoli iz GoriÅkega v Izolo, pa tudi ni Åjlo, tako da ni preostalo niÅe drugega kot z zadnjimi zavrtljaji in zadnjimi atomi moÅmi v tiste zadnje tri vzpone pred Piranom, kamor sva prispela toÅno ob osmi uri zveÅer.

Obvezno poziranje s pogledom na Piran, katerega sva se zelo razveselila

Å

Nikoli doslej se Pirana nisva tako razveselila kot tokrat, po 340 km, noÅi brez spanca in 20 potovanja, od tega na kolesih pribliÅno 14 ur, preostalo poÅitki, ki so se najbolj vrstili predvsem v drugi polovici poti, ko se je Åivo srebro dvignilo do 36ÅC. Tekom dneva sva zauÅila vsak 3 sendviÅe po 1-2 energijski Åokoladici 2-3 energijskih gelih in 11-tih litrih raznih napitkov in vode.

Vesetje v Piranu, po doseÅenem cilju, je bilo seveda precejÅnje, veliko zasluga za izpolnjen cilj pa gre seveda najinemu spremstvu Andreju in Tadeju, ter vsem prijateljem, ki so naju oz. nas tekom poti vzpodbujali in spremljali na poti.

Å

Kolesarila in zapisalala:

Robi DajÄ,Ä•man in Dejan Kramberger

Å